

«Το κράτος απέτυχε διαχρονικά να προστατεύσει την γυναίκα»

Το Δίκτυο ενάντια στη βία κατά των Γυναικών εντοπίζει ελλείψεις και κενά στην αντιμετώπιση σχετικών φαινομένων.

Ανάρτηση νέου48' ΠΡΙΝ

ANT1 Newsroom

Τις ελλείψεις και τα κενά στην αντιμετώπιση της βίας κατά των γυναικών τονίζει για μια ακόμα φορά το Δίκτυο ενάντια στη βία κατά των Γυναικών, το οποίο δηλώνει «απέναντι» στο κράτος, που όπως υποστηρίζει, «απέτυχε διαχρονικά να προστατεύσει την γυναίκα».

Σε ανακοίνωσή του, με αφορμή την Παγκόσμια Ημέρα Εξάλειψης της Βίας κατά των Γυναικών, αναφέρει πως η συγκεκριμένη μέρα «είναι η μέρα που όλοι μιλούν με αποφασιστικότητα για την πάταξη του φαινομένου», σημειώνοντας ότι «το θέατρο ξεκίνησε ήδη τις τελευταίες μέρες, για να κορυφωθεί σήμερα».

Όπως προσθέτει «έφτασε η μέρα που θα χορτάσουμε υποσχέσεις, που θα νοιώσουμε τη συμπάθεια και την κατανόηση των θεσμών, η μέρα που θα ενωθούν όλοι για τον κοινό σκοπό, που θα μιλήσουν για βία

όσοι δεν μπορούν να την αναγνωρίσουν καν».

«Ζούμε δυστυχώς σε ένα Κράτος που ενώ περιμένουμε τόσα χρόνια να εναρμονίσει τις νομοθεσίες του με τη Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης η Υπουργός Δικαιοσύνης προσπερνά πως είναι στην Νομική Υπηρεσία του Υπουργείου της για νομοτεχνική επεξεργασία εδώ και χρόνια. Που δηλώνει με πανηγυρικό τρόπο η Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης να υιοθετηθεί ακέραια και όχι τμηματικά σε άλλους νόμους, ώστε η Κύπρος να έχει συνεκτικό πλαίσιο, αλλά ξεχνάει να μας μιλήσει για τις πολιτικές, τον σχεδιασμό δράσεων και τις στρατηγικές που όφειλαν να είχαν ήδη ετοιμάσει και εφαρμόσει», αναφέρει.

Σημειώνει ακόμα πως «ζούμε σε ένα Κράτος που διαχρονικά η Αστυνομία αποδεικνύεται κατώτερη των περιστάσεων, που καταλήγει να διερευνά δολοφονίες αντί να δρα προληπτικά προστατεύοντας τα θύματα βίας, σε ένα Κράτος που δεν μπορεί να συντονίσει τις εμπλεκόμενες Υπηρεσίες του, με ένα Γραφείο Ευημερίας που υπολειτουργεί λόγω αδιαφορίας, υποστελέχωσης, έλλειψη κατάρτισης, αλλά κυρίως λόγω έλλειψης πολιτικού/κοινωνικού οράματος αλλά κυρίως κουρέματος των κονδυλίων που θα στήριζαν το κοινωνικό κράτος».

Επιπλέον, αναφέρει ότι «ζούμε σε ένα Κράτος που αγοράζει υπηρεσίες για να μεταβιβάσει την κοινωνική του κρατική ευθύνη και να την μετατρέψει σε ιδιωτική υπόθεση», για να προσθέσει «σε ένα Κράτος που ξοφλά με τον διορισμό ερευνητικών επιτροπών εκ των υστέρων και που φροντίζει αυτά τα πορίσματα να είναι απλά έκθεση ιδεών αν και όταν εκδοθούν».

Συνεχίζει λέγοντας ότι «ζούμε σε ένα Κράτος που ενάμιση χρόνο μετά από την αποκάλυψη εφτά δολοφονημένων γυναικών, δεν έχει αποδώσει ευθύνες και δεν ανέλαβε ποτέ τις δικές του, σε ένα Κράτος που αφήνει παιδιά σαν τον Στυλιανό αβοήθητα, που μετατρέπει την κοινωνική στήριξη σε εκθέσεις και παραπομπές, που οι άνθρωποι δεν έχουν όνομα αλλά αριθμό σε φακέλους, σε ένα Κράτος που ανακρίνει θύμα βιασμού για ώρες μέχρι να αποσύρει τις καταγγελίες, που δικάζει και καταδικάζει βάσει πολιτικών πιέσεων, που επιτρέπει να έχει στο δικαστικό σώμα δικαστές γεμάτους εμπάθεια και μισογυνισμό».

«Σε ένα Κράτος», συμπληρώνει, «που απέτυχε διαχρονικά να προστατεύσει την γυναίκα από την εκμετάλλευση, που μιλά για το σπίτι της γυναίκας σαν το κυριότερο επιστέγασμα του ξεχνώντας να αναφέρει πως το σπίτι της γυναίκας ξεπλύνει με υπηρεσίες συμβουλευτικής-ψυχολογικής στήριξης, και αυτό μόνο, στην Λευκωσία, χωρίς λίγες μέρες φιλοξενίας την ουσιαστική στήριξη (επαγγελματική

οικονομική) που όφειλε στην γυναίκα για να ξεφύγει οριστικά από τον κλοιό της βίας, που δεν προσφέρει καμιά πρακτική διέξοδο στις κακοποιημένες γυναίκες, που δεν βοηθάει να σπάσει ο κύκλος της βίας επειδή κοστίζει η έξοδος».

Καταληκτικά αναφέρει ότι «σε ένα τέτοιο κράτος, που η διαφθορά συνδυάζεται με τις πολιτικές λιτότητας και την ψυχρότητα των αριθμών σε ισολογισμούς του νεοφιλελεύθερου μοντέλου μην μας μιλάτε πατρικά και μην μας αραδιάζετε στατιστικές και αριθμούς».